

HÚSVÉT 7. VASÁRNAPJA
URUNK MENNYBEMENETELE

A év

1– 4 oldal

Olv.: ApCsel 1,1-11 – Ef 1,17-23 – Mt 28,16-20
 Az apostolok küldetése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Nagyon-nagy ünnep ez a mai, Krisztus mennybemenetelének az ünnepe. Nekünk az a feladatunk, hogy ennek a titoknak mélyébe hatoljunk, hogy valamit fölfogjunk belőle, miről is szól, mi az üzenete számunkra. Nem egyszerű, mert olyan képi módon fogalmazzák meg az akkori korok emberei ezt, ami tőlünk már idegen. Kérjük a jó Isten segítségét, hogy mi, akik oly nagyon a tapasztalati világhoz kötődünk, tudjunk elvonatkoztatni bizonyos képektől.

***Jussunk el oda, hogy a lényeg valóban láthatatlan!
 Ezen az úton valami megvilágosodik számunkra
 a mai ünnep üzenetéből!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az ilyen fajta ünnepek, mint a mai is, jó lehetőséget nyújtanak arra, hogy bizonyos kérdéseket tisztázzunk magunkban azáltal, hogy igyekszünk valami többet megsejteni abból a titokból, amit egy-egy ünnepünk kifejez. Nem egyszerű, mert az isteni üzenet lényeges mozzanatait 2000 évvel ezelőtt fogalmazták meg, az akkori világkép, emberkép, istenkép alapján.

Mit tudunk azzal kezdeni, hogy Jézus fölment a mennybe, egy felhő takarta el a szemük elől? Azt énekeltük, hogy az Úr fölment trombitaszóval. Idegen fogalmak ezek a mai ember számára. Nagyon sokan nem tudnak mit kezdeni ezekkel a képekkel, fogalmakkal. Ennek oka az, hogy az emberek vallásos műveltsége roppant hiányos. Akik hittant tanultak, akik tudnak imádkozni, járnak templomba, azok számára bizonyos fogalmak úgy, ahogy tisztázódnak.

Európa nem fogadóképes a keresztény értékekre!

Annál is inkább fontos ezekkel a kérdésekkel foglalkozni, mert a kereszténységtől elidegenedett Európában élünk. A hangadók mindent megtesznek, hogy lejárassák a keresztény értékeket. Azt hirdetik, hogy a modern ember már nem a keresztény értékek szerint formálja, alakítja a világnézetét, magatartását, emberi kapcsolatait. Roppant fájdalmas volt számomra, amikor a Magyar Televízióban hallottam egy valakitől, akit a magyarok küldenek ki Brüsszelbe, - megérdemljük, ha ilyen embereket küldünk ki – aki arról beszélt, hogy az Egyháznak, a kereszténységnek tudomásul kell venni, hogy azok a tanok, amik 2000 éven át meghatározták az emberek gondolkodását, felfogását, azok ma már nem érvényesek. Ma az emberek más „értékek” szerint rendezik be az életüket.

Akik Európát képviselik Brüsszelben, nagy-nagy százalékban így gondolkodnak, istentelen, egyházellenes emberek. Ők mondják a véleményüket, de amikor az ellenkezőjét hallják, akkor föl vannak háborodva. Nekik joguk van, hogy a véleményüket kifejezzék. Ez a

szabadságukhoz tartozik. A másik oldal nem mondhatja el a véleményét, nincs joga ehhez, nekik a szabadságjog ezt nem biztosítja. Hol élünk? Ez alapvető probléma!

Ma Európában nem könnyű a vallási fogalmainkkal, istenképünkkel, egyházképünkkel, hitélményünkkel megállni a lábunkon, mert a legtöbb ember számára ezek ismeretlen fogalmak. Mindenki a hitetlenségében azt gondol bele, amit akar. A probléma az, hogy azokat az értékeket kérdőjelezzük meg, amelyek értékekre mindenki vágyakozik. Ezeket az értékeket a kereszténység, az Egyház hozta el az embereknek először Európába. Innen terjedt el a világba mindenhol ez az üzenet.

A muzulmánok hitvilága

Ma már különösen Európában tapasztaljuk, hogy mit jelent az az értékrend, amit a muzulmánok képviselnek, akik semmivel sem jobbak, mint mi. Nem lehet azt állítani, hogy mi vagyunk a rosszak és most jönnek a jók. A muzulmánoknál olyan előírásoknak kell megfelelni azoknak, akik ahhoz a hitvilághoz akarnak tartozni, amelyek számunkra kegyetlen színben jelennek meg. Mintha lehetőségeiket az emberi szabadság ellenére érvényesítenék. A kereszténység mindig tiszteletben tartotta az ember szabadságát. Ez azt jelenti, hogy szembesülni lehetett, szembeszegülni lehetett, hiszen az ember szabad. Ezt a kereszténység mindig elfogadta. Amikor erőszakos eszközök jelennek meg, akkor ez a gondolkodás halálra van ítélve. Ma Európában a keresztény gondolkodás azért halálraítél, mert a sokat hangoztatott szabadság, függetlenség mindenképpen hátrányt szenved.

Az emberi élet kibontakozása szinte lehetetlen

Az nem kibontakozás, amit ma individualizmusnak mondanak. Az nem kibontakozás, hogy az egyén jogai, lehetőségei az egyetlen irányt mutatók. Közben az a közösség, amelyben az egyénnek élni kell, az a közösség mintha már nem is lenne fontos. Csak az egyének feledkeznek meg arról, hogy ez a fajta gondolkodás elmegy ötvenéves korig. Ötvenéves kor után mindenki másképpen kezd gondolkodni. Addig azt gondolhatja, életem az életemet, erős vagyok, okos vagyok, tehetséges vagyok. Később egyre inkább érvényesül az a mindig érvényes gondolkodás, hogy egymásra szorulunk, hogy csak együtt élhetünk! Egymás bátorítására, biztatására, támogatására szükségünk van. Így indul minden felnőtt élet! A gyerek élete magától értetődő, hiszen az ember fészeklakó. A felnőtt nélkül a kicsi gyerek létezni se tudna. Amikor az ember felnőtt lesz, társat keres, akkor ezen értékek mentén teszi ezt. Az emberi önzésünk ezt el tudja téríteni és olyan helyzet teremthető, mint amilyenben élünk.

Igazi értékeinket megújult lellekkel jelenítsük meg

Urunk mennybemenetelének ünnepével kapcsolatosan ezeket szükségesnek tartottam elmondani. Azokkal a képekkel, amikkel ezt az ünnepet kifejezi a 2000 évvel ezelőtt írt Szentírás, ne mosolyogva, értetlenkedve foglalkozzunk.

***Új hitélményre van szükségünk!
Új emberképre van szükségünk!
Új istenképre van szükségünk!
Új egyházképre van szükségünk!***

Sok mindenre kell figyelni ahhoz, hogy úgy tudjuk megjeleníteni a mi igazi értékeinket, hogy az emberek azon elgondolkozzanak! Nem egyszerű, mert a kereszténység az értékeit nem ráerőszakolja a másik emberre! Mi magyarok még inkább nehéz helyzetben vagyunk, mert bárki bármit mond, az erőszakosság távol van tőlünk. Ha nem így lenne, akkor ma Kárpát-medence sorsa is egészen más lenne, készülve most június 4-ére is.

Az ókori ember világképe

Gondolkodásmódról van szó. Az akkori kor emberének volt egy világképe, volt egy istenképe. Az egyházképe akkor kezdett kialakulni. A hitvilága sem volt kiteljesedett, akkor kezdődik el. Az ókori ember úgy gondolta, hogy a Föld korong alakú, fölötté feszül az égbolt. Ez az ember világa, ebben él. Mondhatni, a Föld olyan, mint egy úszó sziget, úszik a vízen, ezen élünk, fölöttünk az égbolt, azon fölszögelve a csillagok, fölötté trónol az Isten. Ez volt az ókori ember világképe. Ez az ember próbált helyet találni magának a világban, kapcsolatot teremteni Istennel. Így írták le, ahogy hallottuk.

Isten azt akarja: tegyük boldoggá egymást!

Azt hallottuk, hogy Jézus fölmege a mennybe. Lehet úgy értelmezni, hogy Jézus megszabadul a föld tömegvonzásától, mert Jézus más lény, mint mi emberek vagyunk. Jézus az Isten vonzáskörében létezik. A Föld vonzásköréből kilépő Jézus az Istenhez megy, Istenhez tartozik. Mi emberek földi, önző lények vagyunk, ez a Föld sajátossága.

***Jézus azért jött el erre a Földre,
hogy minket rádöbentsen arra, hogy nem lehet önző módon élni!***

Nem lehet magunknak élni! Ki kell szakadni ebből a körből, Isten vonzásába kell kerülni! Urunk mennybemenetele ezt a titkot fejezi ki! Ezt kell megértenünk, Isten azt akarja, hogy mi, akik ezen a Földön élünk, szabaduljunk meg önzésünkből, mert csak ebben az esetben leszünk képesek egymást megszeretni! Ebben az esetben leszünk képesek egymásért élni! Az összes tragédiánk ebből származik, hogy nem tudunk kiszakadni ebből a kapcsolatrendszerből! Nem tudunk Isten felé fordulni, az isteni értékrendet magunkévá tenni, amely ennek az ellenkezője!

***Isten azt mondja,
hogy egymás felé forduljatok, egymásért éljétek, egymást gazdagítsátok,
egymást tegyétek boldoggá!
Ez azért fontos, mert erre az élményre mindegyikünknek szüksége van!***

Boldogtalanok vagyunk azért, mert nem tesszük boldoggá egymást! Nem az a boldogság, hogy mindent a másiktól várunk, ha megkapom, akkor boldog vagyok. Nem! A boldogság az, hogy érte élek! *Nagyobb boldogság adni, mint kapni!* Tessék kipróbálni! Nem lehet ezt kontrázni! Alapvető szükségletünk az, hogy boldogok legyünk, de ez csak így lehetséges!

Az Egyház küldetése, az Egyház missziója!

Jézus ezt az igazságot fejezi ki a mennybemenetel titkával. Az apostolok örömmel távoztak! Ez hogy van? Szerették Jézust, hozzá tartoztak, szomorúak voltak, ami vele történt. Most meg örömmel mennek el, hogy Jézus elment? Hogy van ez? *Arról van szó, hogy megértették azt, ami az emberi élet értelme:*

***Menjétek el, induljatok el az emberekhez,
vigyétek el hozzájuk ezt az isteni értékrendet, akkor boldogok lesztek!
Ez az Egyház küldetése, az Egyház missziója!***

Ezt a missziót hagytuk el egész Európában! Magunknak élő, önző emberekké váltunk mi keresztények is. Nincs az a frissesség, ami azt jelenti, hogy az ember tud áldozatot hozni a másikért, mégpedig örömmel! Másképp életveszélyes összetartozni! Ha olyan emberrel kötöm össze az életemet, aki nem így néz engem, akkor egy ellenséggel kötöm össze az életemet, legalább is nem értem, miről van szó!

Isten Lelke tesz képessé minket bennünk!

Ezt az egyházi utat mondja Jézus: elindulni magunktól a másik ember felé! Ebben a találkozásban mi valójában Istennel találkozunk! Nem kell Isten után nézni az égre! Ez a kép megzavarhat! *Benne élünk, mozgunk és vagyunk! Isten bennünk van!*

„Veletek leszek a világ végezetéig!” – mondja Jézus!

Ez azt jelenti, ha én valakivel így összetartozom, akkor Jézus van bennünk! Ilyen jézusi lesz, ilyen isteni lesz az összetartozásunk! Ezt veszítettük el! Az emberek nem bírják ki egymást! A brüsszeli küldöttünk mondja: bravúr, ez az, ez a jó, ha nem bírjuk egymást! Az legyen, amit én akarok, úgy legyen, ahogy én akarom. Tessék megnézni azt az asszonyt, aki így gondolkodik, kibírható-e? Megnézni azt a férjet, aki így gondolkodik, lehet-e vele együtt élni? Nem lehet! Ezért mennek tönkre a házasságok! Nem képesek az emberek együtt élni! Hiányzik nekik az **az Erő**, akiről Jézus mondja:

„Elküldöm nektek az Isten Lelkét, ő majd képessé tesz benneteket erre!”

A magatok lelke nem elég!

A magatok lelkét meg kell váltani!

A magatok lelke önző!

A magatok lelkét Isten Lelkével kell átnemesíteni!

Gondolkodjunk el ezeken a kérdéseken. Ne azokon akadunk föl, hogy hogyan írja le a szent író ezt a titkot. Mi most másképpen írunk le mindent, mert 2000 évvel később élünk. 2000 év múlva megint másképp fogják az emberek ezeket a kérdéseket végiggondolni. Legyen friss a mi emberi életünk! Legyen élhető az emberi kapcsolatunk, akkor megtapasztaljuk, hogy nem vagyunk árvák! Jézus nem hagyott el bennünket, velünk van és bennünk van! A világ is megváltozik körülöttünk!

Ez a misszió: megváltoztatni a világot!

Sajnos, mintha erre nem törekednénk, mintha úgy gondolnánk, ez másnak a dolga! Nem! Mindegyikünk dolga, mindenkinek a maga kicsi körében, mindegyikünk dolga!

Mindenkinek kívánok elegendő bátorságot, hogy ezekkel a kihívásokkal szembesüljön!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! A meggyőződésünkért kockázatot is kell vállalni, a kereszténységünkért is, ha azt akarjuk, hogy hasson! A langyos emberek nem hatnak! Nagyon tetszett nekem, hogy a Szentatya elment Jeruzsálemben a siratófalhoz és ott imádkozott. Legalább ennyire tetszett, hogy megállította a menetet annál a falnál is, amit a zsidók és a palesztinok közé húznak a zsidók. Ez életellenes! Így biztos, hogy nem lehet értékeket képviselni, emberi kapcsolatokat építeni. Éppúgy megállt imádkozni, mint a siratófalnál. Baj az, ha valaki ezt megemlíti, akkor már antiszemita, vagy valami más. Rendkívül fontos, hogy kereszténységünket úgy tudjuk képviselni az értékeivel, hogy mindenkit tisztelünk, becsülünk és törekszünk békességben az együttélésre! Ezért imádkozzunk most!

Mi Atyánk...